

Hilsen ved åpning av Kirkemøtet 6. april 2016

Ved preses i Bispemøtet, Helga Haugland Byfuglien

«*Frykt ikke*»

Kjære Kirkemøte.

Vi lever i spennende tider. Det er sanne ord om vår tid. Men har ikke mennesker til alle tider sagt det samme? For å leve i tiden *er* spennende. Kun den som ikke forholder seg til sin tid eller til sine omgivelser vil kunne leve tilsynelatende spenningsfritt.

Det virker ikke som det har så stor betydning hvordan vi innretter oss. De sosiale, politiske og økonomiske forhold endrer seg, men det *er spennende* tider. Alltid.

Og så er det vår. Vi merker lyset som kommer, ser livskraftene som stiger frem og har blitt minnet om deres styrke gjennom påskens formidling av håpet. Det klinger i påskens evangelium: «Frykt ikke»!

Det er naturlig å føle frykt og være bekymret. For de store tingene som handler om krig og terror, migrasjon, klimatrussel og økonomisk urettferdighet. Og så er det de mindre, nære tingene – bekymring for dem vi er glad i. For helse og økonomi. Angst for ensomhet eller for å bli forlatt. Redsel for ikke å holde mål, for å bli avslørt og avvist. Frykten for det ukjente.

Vi kan også kjenne frykten for vår kirkes fremtid. Premisser og rammer for den nye virkeligheten - Den norske kirke som tydeligere skilt fra staten - skal diskuteres og vedtas kommende uke. Spørsmålet om kirkelig vigsel for likekjønnede har vært og er preget av dyp uenighet. Det berører oss alle.

Mange er usikre på valgene vi skal gjøre, om de er av det gode eller om det kan skape splid og splittelse.

I smått og stort er frykt og bekymring følgesvenner i alle livets gjøremål. Likevel: Til dette svarer påskens evangelium: «*Frykt ikke*»!

Påskan gir bud om at det uhorste, det utenkelige har skjedd: Han som var død, sto opp igjen, og livskraftene vant.

*«Livet og døden, ja alt er forvandlet
Dåpsvannet gjenspeiler regnbuens pakt
Troen er gitt oss: Guds rike skal seire
Mørket som binder oss, mister sin makt»*

Slik formidler Svein Ellingsen dette frimodige håpet. Våre bekymringer og vår frykt er innvevet i de ødeleggende kreftene som bryter ned. Vi aner en tiltagende pessimisme bre seg. Men

oppstandelsen formidler håpet om at livskraftene er sterkest og vil seire. Vi skal ikke la hjertet bli grepet av angst, men våge å håpe, våge å tro, våge å søke og kjempe for godhet.

Alle drømmer og visjoner strider til en viss grad mot det vi ser og det vi erfarer. Likevel er det dyp menneskelig å håpe noe som er bedre.

Håpet holder liv i oss. Håpet gir oss kraft til å stå løpet ut. Håpets symbol er ankeret – det som hjelper oss å ikke komme i drift.

Derfor søker de fleste mennesker det som er godt, - for seg, for sine og for sin neste. De ødeleggende krefter er sterke og høylytte. I møte med dem har kirken et samfunnsansvar. Det er å holde frem livskraftene. Det er å forkynne Jesu Kristi oppstandelse: Det finnes håp i møte med hatet. Det finnes forsoning i møte krigens ødeleggelser. Det finnes tilgivelse i Kristus for våre største nederlag. Og fremfor alt: Det finnes en kjærlighet som er sterkere enn døden.

Slik bringer vi håpet inn i lokalmenigheter og i samfunnsdebatter. Vi må bygge og styre vår kirke slik at den blir en livgivende formidler av håp – i vår tid og i vårt samfunn.

Med kraften i dette håpet går vi inn i Kirkemøtet. Vi skal ikke være pessimister, men holde frem håpet som livstolkning for vår tid. Vår oppgave er å lete etter muligheter. Søke veier vi ennå ikke har sett. Slik gir vi næring til håpet. La oss sammen gjøre kloke valg for en kirke som holder frem livskraftene. **For vi lever i en spennende tid.**

Jesus sier "Vær ikke bekymret! – Søk først Guds rike, så skal dere få.» Og kanskje er det nettopp det som er å leve i håpet: Å vie det gode oppmerksomhet og gi det næring, med innsikt, med tro og kjærlighet. Slik får godheten rom mellom oss og blir styrket. En levende, mangfoldig og åpen folkekirke - en kirke som hører Jesus til - vender alltid sitt ansikt mot den oppstandne og hans oppdrag til oss. Slik blir livet blir fylt av innsatsen for nesten og for en bedre verden.

Godt kirkemøte.